

Una vegada obtingut el domini complet de la tècnica de la composició, es lliurà a escriure belles melodies, inspirades totes elles amb motius empordanesos. Recordem entre les moltes sardanes que té escrites, «Canigonenca», «Cançó marinera», «Mar calma», «Catalunya et plora», «Et recordem» i tantes altres quins noms ens recorden ambients i tradicions de casa nostra.

Molt conegut en els centres folklòrics de Catalunya, bona part de la seva activitat l'ha consagrada a la sardana; com a compositor i també com a executant.

En fi, tota la seva obra musical l'ha encaminada a incorporar les essències del nostre ric folklore, sobressortint «Concert de la Costa Brava» i «Rapsòdia Empordanesa», nùms 1 i 2; aquesta estrenada darrerament per l'Orquestra Municipal de Barcelona, el dia 18 de març d'enguany en el Palau de la Música Catalana.

Paral·lelament a la seva personalitat com a compositor, cal tenir-lo en compte també com a crític i ardit paladí de la sardana. És autor de nombrosos articles sardanístics apareguts en diverses publicacions, entre els que cal destacar el referent a la implantació del to normal a la Còbra. I també els que s'han referit al bon dansar; essent d'aquests el més important, el llibre titulat «Contra la falsa sardana», perquè en ell ha estudiat els falsos orígens de la nova modalitat, i ofereix una sèrie d'arguments sòlits i indiscutibles per tal de retornar a la dansa la seva veritable i tradicional puresa.

Per tota la seva obra desenvolupada en pro de la nostra dansa i del manteniment de les seves virtuts empordaneses, és pel què creiem complir un deure oferint-li homenatge en aquesta diada.

Aquestes són les dues raons per les quals avui tributem fervorós homenatge, al prodigiós geni creador de Pep Ventura, i a l'inspirat compositor Lluís Albert.

LA COMISSIÓ